

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์รูปแบบการสารวิชาการสาขาวิชาครุคึกษาของมหาวิทยาลัย"

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสำรวจรูปแบบการสารวิชาการสาขาวิชาครุคึกษาของมหาวิทยาลัยที่มีอยู่ในปัจจุบัน ตามหัวข้อดังต่อไปนี้ ได้แก่ ประเภทของบทความ รูปเล่ม ภาพ และ ตัวอักษร
2. เพื่อศึกษาว่ารูปแบบที่เหมาะสมของวารสารวิชาการสาขาวิชาครุคึกษาตามหัวข้อต่อไปนี้ ได้แก่ ประเภทของบทความ รูปเล่ม ภาพ และ ตัวอักษร
3. เพื่อวิเคราะห์รูปแบบการสารวิชาการสาขาวิชาครุคึกษาที่ติดมืออยู่ในปัจจุบันกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยทำการศึกษา ค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสารวิชาการ โดยข้อมูลที่จะใช้ครอบคลุมในด้านเนื้อหาของวารสาร รูปเล่ม ภาพประกอบ และตัวอักษร จากนั้น จึงทำการร่างแบบสำรวจลักษณะของวารสารวิชาการสาขาวิชาครุคึกษาแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง จากนั้นผู้วิจัยนำมาแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง จึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ก่อนที่จะนำไปตรวจสอบลักษณะวารสาร จากนั้นจึงนำแบบสำรวจลักษณะของวารสารมาใช้ ตรวจสอบลักษณะความเป็นจริงของวารสารวิชาการสาขาวิชาครุคึกษาของมหาวิทยาลัยที่ติดมืออยู่ ส่วนแบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาครุคึกษานั้น ผู้วิจัยได้ทำการร่างแบบ สอบถามแบบมาตราล่วงปัจจุบันค่า (Rating Scale) ขึ้นมา 1 ชุด โดยจะมีหัวข้อเกี่ยวกับ เนื้อหา รูปเล่ม ภาพ และตัวอักษร จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจแก้ไขรายละเอียด เพิ่มเติม ผู้วิจัยนำมายังแก้ไข แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง จึงนำไปสอบถามผู้

เชี่ยวชาญค้านavarลารวิชาการสาขาวิชาครุศึกษาจำนวน 50 ท่าน แล้วนำแบบสอบถามที่ได้รับการตอบรับ 43 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 86 ของทั้งหมด มหาวิเคราะห์ หาค่าทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ ผู้จัดได้ดำเนินการ เป็นขั้นตอนดังนี้

1. รวบรวมแบบสำรวจลักษณะรูปแบบแบบสำรวจลารวิชาการสาขาวิชาครุศึกษา รวมทั้งหมด 25 ชุด จากนั้นนำมาหาค่าความถี่และร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปของตารางประกอบการบรรยาย
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากผลการตอบ แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาครุศึกษา จำนวน 43 ฉบับ จากจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป 50 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 86 ของทั้งหมด จากนั้นนำมหาวิเคราะห์โดยการกำหนดค่าคะแนนของคำตอบแบบประเมินค่า (Rating Scale) แล้วหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วจึงนำมาเสนอในรูปของตารางประกอบการบรรยาย

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลของข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจรูปแบบสำรวจลารวิชาการสาขาวิชาครุศึกษาที่พิมพ์อยู่ในปัจจุบัน ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับรูปแบบสำรวจลารวิชาการสาขาวิชาครุศึกษา และข้อมูลที่ได้จากการเปรียบเทียบ รูปแบบสำรวจลารวิชาการที่พิมพ์อยู่ในปัจจุบันกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลจากการสำรวจรูปแบบสำรวจลารวิชาการสาขาวิชาครุศึกษาที่มีอยู่ในปัจจุบัน

1. ประเภทของบทความ

จากการสำรวจเนื้อหาในสำรวจลารวิชาการสาขาวิชาครุศึกษาที่มีอยู่ในปัจจุบันนั้นพบว่า เป็นบทความวิชาการมากที่สุด รองลงมาจะเป็นบทความวิจัย บทความทั่วไป และบทความเชิงปฏิบัติการ และอันดับต่อมา คือ บทความทั่วไป ข่าวกิจกรรม บทลัมภากษณ์ และบทความถึงบรรณาธิการ

2. รูปเล่ม

จากการสำรวจพบว่า รูปเล่มของวารสารวิชาการสาขาครุคีกษาที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ ส่วนใหญ่จะเป็นรูปทรงแนวตั้ง มีขนาด 7.25×10.25 นิ้ว ปกเป็นกระดาษอ่อนมัน และส่วนใหญ่จะใช้กระดาษประเทกอาร์ตการ์ดเคลือบมันหน้าเดียว ส่วนกระดาษเนื้อหานั้นพบว่าส่วนใหญ่จะเป็นกระดาษปอนด์ และมีการเขียนแบบໄสลันทากาว จำนวนหน้าจะอยู่ในระหว่าง 1-120 หน้า และส่วนใหญ่ยังคงนิมพ์แบบเลตเตอร์เพรส

3. ภาพ

3.1 ภาพปก

จากการสำรวจพบว่า ภาพปกส่วนใหญ่จะเป็นภาพที่มีความล้มเหลวเนื้อหาภายในวารสาร และประเทกของภาพนั้นเมื่อสำรวจดูแล้วพบว่า เป็นทึ้งภาพถ่ายและภาพเขียนในลักษณะที่ใกล้เคียงกัน ส่วนขนาดของภาพที่นิยมทำเป็นปกวารสารนั้น ส่วนใหญ่มีขนาด $2/3$ ของหน้า และภาพเต็มหน้าตัดตก และจะจัดนิมพ์ภาพปก 2 ลิ

3.2 ภาพประกอบ

จากการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่เป็นภาพที่มีความล้มเหลวเนื้อเรื่อง ประเทกของภาพจะเป็นภาพเขียน และภาพถ่ายผสมผสานกันไป ส่วนใหญ่มีขนาดของภาพประมาณ $1/3$ ของหน้า และขนาดเล็กกว่านั้น ในด้านตำแหน่งของภาพ จะผสมผสานรายหัวของภาพอยู่ด้านบน ตัวหนังสืออยู่ด้านล่าง และภาพอยู่ด้านล่าง ตัวหนังสืออยู่ด้านบน ส่วนคำบรรยายใต้ภาพนั้น ในวารสารวิชาการสาขาครุคีกษาจะไม่ค่อยมี

4. ตัวอักษร

4.1 ตัวอักษรบนปก

ตัวอักษรบนปกวารสารวิชาการสาขาครุคีกษา ส่วนใหญ่จะเป็นตัวอักษรประดิษฐ์และมีขนาดใหญ่กว่า 96 พอยท์ ส่วนขนาดที่รองลงมาได้แก่ขนาด 80 และ 36 พอยท์

4.2 ตัวอักษรหัวเรื่อง

ตัวอักษรหัวเรื่องนั้นส่วนใหญ่จะเป็นตัวอักษรธรรมดาวิมานขนาดหลากหลาย แต่ที่นิยมมากคือ

ขนาด 16 พอยท์ และ 30 พอยท์ ส่วนลิ้ตัวอักษรหัวเรื่องนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นลิ้ตัวอักษรพื้นขาว

4.3 ตัวอักษรเนื้อหา

ตัวอักษรเนื้อหานั้นจะเป็นตัวอักษรมาตรฐาน มีขนาดระหว่าง 16-18 พอยท์ ลักษณะตัวอักษร ส่วนใหญ่จะเป็นลิ้ตัว

4.4 รูปแบบคอลัมน์

รูปแบบคอลัมน์ในสารวิชาการสาขาวิชาครุศึกษา ส่วนใหญ่จะเป็นคอลัมน์เดียวมีขนาดความกว้าง 5.50-6.00 นิ้ว รองลงมา คือ 6.01-7.00 และ 4.25-5.49 นิ้ว ส่วนสารที่มีมากกว่า 1 คอลัมน์ขึ้นไป จะมีขนาดคอลัมน์ 3.25 และ 2.75 นิ้ว ตามลำดับ

4.5 ช่องว่างระหว่างคอลัมน์

ช่องว่างระหว่างคอลัมน์ ในกรณีที่สารวิชาการสาขาวิชาครุศึกษามีคอลัมน์มากกว่า 1 คอลัมน์ขึ้นไป สารสารส่วนใหญ่จะใช้ที่ว่างเป็นตัวแบ่งระหว่างคอลัมน์ และ ขนาดช่องว่างระหว่างคอลัมน์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน คือ ขนาด 1/3 นิ้ว

4.6 การเว้นที่ว่างรอบหน้าพิมพ์

การเว้นที่ว่างรอบหน้าพิมพ์นั้น ในสารวิชาการสาขาวิชาครุศึกษา ส่วนใหญ่จะเว้นให้ขอบบนเท่ากับขอบล่าง และขอบซ้ายเท่ากับขอบขวา

4.7 การกันหน้ากันหลัง

การกันหน้ากันหลัง ในสารวิชาการส่วนใหญ่จะนิยมแบบเล่มหน้า เล่มห้าม

2. ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นรูปแบบสารวิชาการสาขาวิชาครุศึกษา

1. ประเภทของบทความ

จากการวิจัยพบว่า ผู้เขียนขาญส่วนใหญ่จะมีความคิดเห็นว่าบทความวิชาการเนหะสมมากที่สุด รองลงมาเรียบง่ายส่วนมากกลางคือ รายงานผลการวิจัย บทบรรณาธิการ บทความ

ทั่วไป นักวิจารณ์หนังสือ และนักล้มภาษณ์ ส่วนที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือ จศหมายถึงบรรณาธิการ และข่าวกิจกรรม

2. รูปเล่ม

รูปเล่มวารสารวิชาการสาขาครุคึกษาตามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญนั้น ขนาด 7.25 x 10.25 นิ้ว จัดว่าเหมาะสมมาก และเป็นแนวตั้ง กระดาษอ่อนมันเหมาะสมมากในการทำเป็นปก ประเทกของกระดาษอ่อนมันที่จะทำปก คือ กระดาษอาร์ตมันเคลือบหน้าเดียว กระดาษอาร์ตการ์ด หรือกระดาษอาร์ตมันเคลือบสองหน้า และ กระดาษอาร์ตด้าน จัดอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง ส่วนกระดาษที่ไม่อ่อนมันแล้วจะมาทำเป็นปกวารสารวิชาการสาขาครุคึกษานั้น เป็นกระดาษการ์ด เนื้อกระดาษที่จะติดฟิล์มฟ์วารสารวิชาการควรจะเป็นกระดาษปอนด์ มีการเย็บเล่มแบบไอลันทากาว จำนวนหน้าของวารสารอยู่ในระหว่าง 1-120 หน้า และระบบที่เหมาะสมในการจัดทำวารสาร ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคือ ระบบอ่อนเฟต

3. ภาพ

3.1 ภาพปก

โดยส่วนใหญ่ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ควรเป็นภาพที่ล้มพังรักบี้เนื้อหาใน วารสารวิชาการฉบับนี้ และภาพที่ใช้อาจจะเป็นภาพถ่าย ประเทกภาพถ่ายลิ้อรมชัติ หรือ อาจจะเป็นภาพเขียน ประเทกภาพลายเส้น ภาพลายลกริน หรือภาพต่อเติมจากรูปถ่ายก็ได้ โดย ควรจะมีขนาดประมาณ 3/4 หน้า และพิมพ์ 3-4 ลิ

3.2 ภาพประกอบ

ภาพประกอบ ผู้เชี่ยวชาญคิดว่าควรเป็นภาพที่ล้มพังรักบี้เนื้อเรื่อง ภาพที่ใช้ควรเป็นภาพ ถ่ายประเทกลิ้อรมชัติ ภาพที่เหมาะสมรองลงมาคือ ภาพเขียน โดยอาจใช้เป็นภาพเขียนลาย เส้นก็ได้ ขนาดของภาพนั้นควรจะมีขนาด 1/4 ของหน้า จึงจัดว่าเหมาะสมมากที่สุด ตำแหน่ง ของภาพนั้นอาจเป็นได้ทั้ง ภาพอยู่ด้านบนตัวหนังสืออยู่ด้านล่าง และถ้าภาพนั้นจะมีคำบรรยายใต้ ภาพ ก็ควรจะมีขนาดตัวอักษร ประมาณ 14 พอยท์

4. ตัวอักษร

4.1 ตัวอักษรบันปัก

ตัวอักษรบันปัก ผู้เชี่ยวชาญคิดว่าอาจเป็นตัวอักษรประดิษฐ์และตัวอักษรธรรมชาติได้ขนาดที่เหมาะสมໄลไปตั้งแต่ 48, 36, 60, 72 พอยท์

4.2 ตัวอักษรหัวเรื่อง

ตัวอักษรหัวเรื่อง ควรจะเป็นตัวพิมพ์ธรรมชาติ โดยมีขนาดตั้งแต่ 36, 24, 20 พอยท์ ตามลำดับ และสีของตัวอักษรควรจะเป็นสีดำบนพื้นขาว

4.3 ตัวอักษรเนื้อหา

ตัวอักษรเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า ตัวอักษรที่เหมาะสมคือ ตัวอักษรธรรมชาติ เส้นบาง 16 พอยท์ ส่วนขนาดของตัวอักษรที่เหมาะสมมากนั้น คือ ขนาด 16 พอยท์ ส่วนสีของตัวอักษรควรจะเป็นสีดำ

4.4 รูปแบบคอลัมน์และความกว้างคอลัมน์

รูปแบบคอลัมน์ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญนี้ คิดว่ารูปแบบคอลัมน์ควรจะเป็นแบบ 2 คอลัมน์ มีความกว้างคอลัมน์ 3 นิ้ว รองลงมาคือ $2\frac{3}{4}$, $2\frac{1}{2}$ นิ้ว ตามลำดับ

4.5 ขนาดช่องว่างระหว่างคอลัมน์

ขนาดของช่องว่างระหว่างคอลัมน์ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญล้วนใหญ่ขนาด $1\frac{1}{4}$ นิ้ว เป็นขนาดที่เหมาะสมปานกลาง รองลงมาคือ ขนาด $1\frac{1}{2}$ และ $1\frac{1}{3}$ นิ้ว และระหว่างคอลัมน์ ควรจะเว้นเป็นที่ว่างระหว่างคอลัมน์

4.6 การเว้นที่ว่างรอบหน้าพิมพ์

การเว้นที่ว่างรอบหน้าพิมพ์ ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่คิดว่า ควรจะเป็นแบบขอบมากกว่า หรือ เท่ากับขอบล่าง ส่วนขอบขวาอาจจะน้อยกว่า มากกว่า หรือเท่ากับ ขอบซ้ายได้

4.7 การกันหนักกันหลัง

การกันหนักกันหลัง ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ความคิดเห็นว่า แบบเล่มหัวเหลมห้ายเป็นแบบที่เหมาะสม

3. ข้อมูลที่ได้จากการเปรียบเทียบรูปแบบ-var สารวิชาการที่พิมพ์อยู่ในปัจจุบัน กับรูปแบบ-var สารที่เหมาะสมตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

1. ประเภทของบทความ

จากการสำรวจรูปแบบ-var สารวิชาการสาขาครุศึกษาพบว่าทุกความใน-var สารวิชาการ ส่วนใหญ่เป็นบทความวิชาการ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญจัดให้บทความทางวิชาการเป็นบทความที่จัดว่า เหมาะสมมากที่สุด ในด้านเนื้อหาใน-var สาร ส่วนอันดับรองลงมาที่พบในการสำรวจ คือ บทความวิจัย บทความทั่วไป และบทบรรณาธิการ โดยผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าบทความวิจัยนั้นจัดอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ส่วนบทบรรณาธิการ บทความทั่วไป ผู้เชี่ยวชาญจัดอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง

2. รูปเล่ม

2.1 แบบรูปเล่ม

จากการสำรวจรูปเล่มของ-var สารที่พิมพ์อยู่ในปัจจุบันพบว่า var สารสาขาครุศึกษาทั้งหมดรูปเล่มทั้งหมดเป็นแนวตั้ง ซึ่งจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจัดให้รูปเล่มที่เป็นแนวตั้งอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

2.2 ขนาดรูปเล่ม

จากการสำรวจพบว่า ขนาด-var สารที่นิยมจัดทำกันมาก คือ ขนาด 7.25×10.25 นิ้ว ซึ่งความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจัดให้ขนาด 7.25×10.25 นิ้วนั้น อยู่ในระดับเหมาะสมมาก

2.3 ปกหนังลือ

จากการสำรวจรูปแบบ-var สารวิชาการพบว่า ส่วนใหญ่เนื้อกระดาษที่มาทำเป็นปกของ-var สารวิชาการจะเป็นกระดาษอ่อนมัน และประเภทของกระดาษที่ใช้จะเป็นกระดาษอาร์ตการ์ดเคลือ้มัน หน้า รองลงมาคือกระดาษการ์ด กระดาษอาร์ตลาย และกระดาษอาร์ตมันเคลือม

สองหน้า เมื่อสำรวจความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญพบว่า กระดาษที่เหมาะสมมากในการทำป้ายการสารวิชาการสาขาวิชาครุศึกษาคือ กระดาษขอบมัน และประเทกของกระดาษที่ใช้เป็นกระดาษอาร์ตเคลือบมันหน้าเดียว กระดาษอาร์ตการ์ด กระดาษอาร์ตเคลือบมันลองหน้า และกระดาษอาร์ตด้านต่างก็มีความเหมาะสมสมรถดับปานกลางในการนำมาทำเป็นป้ายการสารวิชาการ

2.4 กระดาษพิมพ์เนื้อหา

การสำรวจรูปแบบการสารพนว่ากระดาษปอนด์ เป็นกระดาษที่นิยมนำมาพิมพ์ชิ้งผู้เชี่ยวชาญต่างก็เห็นว่ากระดาษปอนด์ เป็นกระดาษที่จัดอยู่ในระดับเหมาะสมมาก

2.5 การเย็บเล่ม

ในการสำรวจการเย็บเล่มวารสารวิชาการสาขาวิชาครุศึกษา ส่วนใหญ่จะมีการเย็บเล่มแบบไสลันทากาว รองลงมาคือ แบบเย็บอก ชิ้งผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าการเย็บเล่มแบบไสลันทากาว จัดอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ส่วนแบบเย็บอกนั้นจัดเป็นการเข้าเล่มที่เหมาะสมปานกลาง

2.6 จำนวนหน้า

จากการสำรวจจำนวนหน้าในvarสารพนว่า วารสารวิชาการส่วนใหญ่จะมีจำนวนหน้าประมาณ 1-120 หน้า อันดับต่อมา คือ 1-180 หน้าและ 1-60 หน้า ชิ้งผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า จำนวนหน้า 1-120 หน้า จัดเป็นระดับที่เหมาะสมมาก และ 1-60 และ 1-180 หน้าจัดเป็นระดับที่มีความเหมาะสมปานกลาง

2.7 ระบบการพิมพ์

ระบบการพิมพ์วารสารวิชาการที่พิมพ์อยู่ในปัจจุบันนี้ ส่วนใหญ่เป็นแบบเลตเตอร์เพรส รองลงมาเป็นระบบอ่อนเชต และโรนิยา แต่ระบบการพิมพ์ที่ผู้เชี่ยวชาญคิดว่าเหมาะสมมากที่สุด คือ ระบบอ่อนเชต รองลงมาในระดับเหมาะสมปานกลาง คือ ระบบเลตเตอร์เพรส ส่วนระบบโรนิยาเป็นระบบที่ผู้เชี่ยวชาญคิดว่าเหมาะสมน้อยที่สุด

3. ภาพ

3.1 ภาพปก

- แบบของภาพ

จากการสำรวจรูปแบบการสารวิชาการสาขาวิชาครุคึกษาพบว่า ภาพปกของสารวิชาการสาขาวิชาครุคึกษาส่วนใหญ่เป็นภาพที่ล้มเหลวทั้งกับเนื้อหาภายในสารสาร ซึ่งผู้เชี่ยวชาญจัดให้อยู่ในระดับเหมาะสมมาก

- ประเภทของภาพ

และเมื่อพิจารณาถึงประเภทของภาพปก จากการสำรวจพบว่าเป็นภาพถ่าย รองลงมาคือภาพเขียนลายเส้น และภาพถ่ายผลลัพธ์ภาพเขียน เมื่อเปรียบเทียบกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญพบว่าสารสารที่มีปกเป็นภาพถ่ายอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ส่วนปกที่มีภาพเขียนเป็นปกจัดว่าอยู่ในระดับที่เหมาะสมปานกลาง ล้วนประเภทของภาพถ่ายปกที่ผู้เชี่ยวชาญคิดว่าเหมาะสมสมมาก คือภาพถ่ายลิ้ดรูปมาตรฐาน ซึ่งจากการสำรวจกลับไม่พบ พบแต่ภาพขาวดำ ผู้เชี่ยวชาญจัดอยู่ในระดับมาตรฐานปานกลาง ในด้านประเภทของภาพเขียน สำรวจพบว่า ภาพเขียนขาวดำ และภาพต่อเติมจากรูปถ่าย ส่วนภาพลายสกรินไม่นับในการสำรวจ ขณะที่ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่างกันจัดให้อยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง

- ขนาดของภาพ

ในด้านขนาดของภาพปกการสารวิชาการสาขาวิชาครุคึกษานั้น จากการสำรวจพบว่าส่วนใหญ่จะเป็นขนาด $2/3$ ของหน้า ภาพเต็มหน้าตัดตกและภาพขนาด $1/3$, $1/2$ และ $3/4$ ของหน้าตามลำดับ ขณะที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าขนาดภาพ $3/4$ ของหน้า ขนาดภาพเต็มหน้าตัดตก และขนาด $1/2$ ของหน้า จัดให้อยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง

- ลักษณะของภาพ

จากการสำรวจพบว่า สารสารส่วนใหญ่จะนิมพ์ 2 ลิ รองลงมาเป็นสารสารที่มีการพิมพ์ 4 ลิ และ 1 ลิ ตามลำดับ แต่ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า ลิปกในสารสารควรจะจะพิมพ์ 3-4 ลิ จึงจะจัดอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ส่วนการพิมพ์ 2 ลิเหมาะสมปานกลาง และการพิมพ์ 1 ลิเหมาะสมน้อย

3.2 ภาพประกอบ

- แบบของภาพ

จากการสำรวจรูปแบบการสารวิชาการสาขาวิชาครุคึกษาพบว่า ภาพประกอบในวารสารวิชาการส่วนใหญ่จะเป็นภาพที่ล้มพังหรือเนื้อหาในเรื่อง ซึ่งผู้เขียนชี้ว่าข้อมูลส่วนใหญ่เห็นว่าภาพที่ล้มพังนี้ กับเนื้อหานั้นจัดอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด รองลงมาจากการสำรวจ คือ ภาพอย่างไรก็ได้ที่ไม่จำเป็นต้องลอกคล้องนั้น ขณะที่ผู้เขียนชี้ว่าข้อมูลคิดว่าเหมาะสมสมน้อยที่สุด

- ประเภทของภาพ

ประเภทของภาพ วารสารวิชาการส่วนใหญ่จะมีภาพประกอบเป็นภาพเขียนและภาพถ่าย ผสมผสานกัน รองลงมาคือ เป็นภาพถ่ายอย่างเดียว และเป็นภาพเขียนอย่างเดียว ซึ่งผู้เขียนชี้ว่าข้อมูลเห็นว่าภาพถ่ายเป็นภาพที่เหมาะสมมากสำหรับการทำภาพประกอบของวารสารวิชาการ ส่วนภาพเขียนผู้เขียนชี้ว่าอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ จากการสำรวจพบว่า มีเนื้อหาที่ถ่ายขาวดำ แต่ภาพถ่ายสีธรรมชาติไม่พบในการสำรวจ ส่วนผู้เขียนชี้ว่าภาพถ่ายสีธรรมชาติ และภาพถ่ายขาวดำ จัดอยู่ในระดับเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาถึงภาพเขียนแบบรายข้อพบภาพเขียนขาวดำ และ ภาพต่อเติมจากรูปถ่าย แต่ภาพถ่ายสกรีนกลับไม่พบ โดยที่ผู้เขียนชี้ว่าข้อมูลคิดว่า ภาพเขียนแบบลายเส้นนั้น อยู่ในระดับเหมาะสมมาก ส่วนภาพถ่ายสกรีน และภาพต่อเติมจากรูปถ่าย ผู้เขียนชี้ว่าจัดอยู่ในระดับที่เหมาะสมปานกลาง

- ขนาดของภาพ

ขนาดของภาพประกอบวารสารวิชาการสาขาวิชาครุคึกษา จากการสำรวจพบว่าส่วนใหญ่จะเป็นภาพที่มีขนาด $1/3$ ของหน้า รองลงมา คือ ขนาดภาพที่เล็กกว่า $1/4$ และ $1/2$ ของหน้า ซึ่งขนาดของภาพประกอบที่เหมาะสมสำหรับวารสารวิชาการสาขาวิชาครุคึกษา ตามความคิดเห็นของผู้เขียนชี้ว่า ขนาดภาพ $1/4$ หน้า จัดอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ภาพที่มีขนาดภาพ $1/2$ ของหน้า จัดอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง ส่วนขนาดภาพเล็กกว่า $1/4$ หน้าจัดอยู่ในระดับที่น้อย

- ตำแหน่งของภาพ

จากการสำรวจรูปแบบการสารวิชาการสาขาวิชาครุคึกษาพบว่า ตำแหน่งของภาพและเนื้อเรื่องที่อยู่หน้าเดียวกันของวารสารวิชาการสาขาวิชาครุคึกษาส่วนใหญ่จะผสมผสานกันลงบนคือ ภาพ

ด้านบนตัวหนังสือด้านล่าง และภาพด้านล่างตัวหนังสือด้านบน ส่วนผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าตำแหน่งงานที่เหมาะสมคือ ภาพอยู่ด้านบน ตัวหนังสืออยู่ด้านล่าง รองลงมาคือ ตำแหน่งของภาพอยู่ด้านล่างตัวหนังสืออยู่ด้านบนนั้น จดอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง

- ตัวอักษรบรรยายใต้ภาพ

ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ ขนาดตัวอักษรที่บรรยายอยู่ใต้ภาพนั้นที่เหมาะสมมากที่สุด ควรจะมีขนาด 14 พอยท์ รองลงมาคือขนาด 12 พอยท์ และ 16 พอยท์ ซึ่งจดอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง แต่จากการสำรวจพบว่า วารสารที่มีคำบรรยายใต้ภาพ โดยส่วนใหญ่จะมีขนาด 12 พอยท์

4. ตัวอักษร

4.1 ตัวอักษรบนปก

- แบบตัวอักษร

จากการสำรวจแบบสำรวจวารสารวิชาการพบว่า แบบของตัวอักษรบนปกของวารสารวิชาการ ส่วนใหญ่จะเป็นตัวอักษรประดิษฐ์ รองลงมาคือ ตัวธรรมด้า ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าทึ่งแบบตัวอักษรประดิษฐ์ และตัวอักษรธรรมด้า จดอยู่ในระดับเหมาะสมมาก

- ขนาดตัวอักษร

ด้านบนของตัวอักษรบนปกวารสารวิชาการสาขาวิชาครุศึกษา ส่วนใหญ่จากการสำรวจพบว่าส่วนใหญ่จะมีขนาดใหญ่กว่า 96 พอยท์ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญไม่มีความคิดเห็น รองลงมาคือขนาด 80 พอยท์ ในขณะที่ผู้เชี่ยวชาญคิดว่าเหมาะสมน้อย อันดับต่อมา คือ ขนาด 36, 60 และ 72 พอยท์ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ตัวอักษรบนปกวารสารวิชาการสาขาวิชาครุศึกษานั้นขนาดที่เหมาะสมปานกลางคือ ขนาด 36, 60, 72 พอยท์ ตามลำดับ

4.2 ตัวอักษรหัวเรื่อง

- แบบตัวอักษร

จากการสำรวจพบว่าแบบตัวอักษรหัวเรื่องส่วนใหญ่จะเป็นแบบตัวอักษรธรรมด้า ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญว่า แบบตัวอักษรธรรมด้าเหมาะสมมากในการจัดทำเป็นตัวอักษร

หัวเรื่อง ส่วนตัวอักษรประดิษฐ์นั้นจัดอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง ($X=2.84$) ในขณะที่เมื่อสำรวจรูปแบบการสารวิชาการมาแล้ว ไม่มีการใช้ตัวอักษรประดิษฐ์มาเป็นตัวอักษรหัวเรื่องเลย

- ขนาดตัวอักษร

ขนาดตัวอักษรที่ถูกนำมาเป็นหัวเรื่องของสารวิชาการ จากการสำรวจรูปแบบการสารวิชาการสาขาครุคิจชาล้วนใหญ่จะมีขนาด 30 พอยท์ อันดับต่ำมาคือ 20, 24 พอยท์ ซึ่งผู้เขียนข้าญต่างก็คิดเห็นว่า ขนาด 30, 24, 20 พอยท์ จัดอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง

- สีของตัวอักษร

จากการสำรวจพบว่าสีของตัวอักษรหัวเรื่องส่วนใหญ่เป็นตัวสีดำบนพื้นขาว ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของผู้เขียนข้าญที่ว่าสีตัวอักษรที่เหมาะสมมากที่สุด คือ สีดำ ส่วนสีขาวบนพื้นดำนั้นผู้เขียนข้าญจัดให้อยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง แต่เมื่อทำการสำรวจกลับไม่ปรากฏในสารวิชาการสาขาครุคิจชา พบแต่ตัวอักษรสีดำบนพื้นเทา

4.3 ตัวอักษรเนื้อหา

- แบบของตัวอักษร

จากการสำรวจพบว่า ตัวอักษรเนื้อหาของสารวิชาการส่วนใหญ่ เป็นตัวชื่รมดาเล็กบาง ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของผู้เขียนข้าญเกี่ยวกับตัวอักษรที่เหมาะสมมากในการทำเนื้อหา คือ ตัวชื่รมดาเล็กบาง

- ขนาดตัวอักษร

ด้านขนาดตัวอักษรเนื้อหาของสารวิชาการจากการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่จะมีขนาด 18 พอยท์ รองลงมาคือขนาด 16 พอยท์ ซึ่งความคิดเห็นของผู้เขียนข้าญขนาดตัวอักษรที่เหมาะสมมากคือ ขนาด 16 พอยท์ ส่วนขนาด 18 พอยท์ อยู่ในระดับที่เหมาะสมปานกลาง

- สีตัวอักษร

สีตัวอักษรเนื้อหาของสารวิชาการ จากการสำรวจส่วนใหญ่เป็นสีดำ ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของผู้เขียนข้าญค่างกันว่าสีดำเหมาะสมมาก ในการทำเป็นสีของตัวอักษรเนื้อหา

- รูปแบบคอลัมน์

จากตารางแสดงว่า รูปแบบคอลัมน์ของวารสารวิชาการสาขาครุคีกษา ส่วนใหญ่จะเป็นแบบเต็มหน้า อันดับต่อมา คือ ส่องคอลัมน์ขึ้นไป และ วารสารวิชาการสาขาครุคีกษาที่ผสมผสานกันส่องรูปแบบ แต่ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญกลับเห็นว่ารูปแบบคอลัมน์แบบ 2 คอลัมน์นั้น เหมาะสมมากในการทำวิชาการสาขาครุคีกษา ส่วนแบบเต็มหน้าน้อยในระดับเหมาะสมปานกลาง

- ความกว้างคอลัมน์

จากการสำรวจพบว่าขนาดคอลัมน์แบบ 3 นิ้ว ซึ่งผู้เชี่ยวชาญจัดให้อยู่ในระดับเหมาะสมมาก รองลงมาคือ ขนาด 2.75 และ 2.5 นิ้ว ซึ่งผู้เชี่ยวชาญจัดอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง

- ขนาดช่องระหว่างระหว่างคอลัมน์

จากการสำรวจพบว่า ขนาดของช่องระหว่างระหว่างคอลัมน์วารสารวิชาการสาขาครุคีกษา ที่นิยมใช้กันเป็นขนาด 1/2 นิ้ว อันดับต่อมามา คือ ขนาด 1/4 และ 1/3 นิ้ว ซึ่งความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญนั้นเห็นว่าขนาดที่เหมาะสมปานกลางคือขนาด 1/4, 1/2, 1/3 นิ้ว ตามลำดับ

- ลักษณะช่องระหว่างระหว่างคอลัมน์

จากตารางแสดงว่า ลักษณะของช่องระหว่างระหว่างคอลัมน์ในวารสารวิชาการทั้งหมดจะเป็นที่ว่างแบ่งคอลัมน์ ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่เห็นว่าการใช้ที่ว่างเป็นตัวแบ่งคอลัมน์ จัดอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

- การเว้นที่ว่างรอบหน้าพิมพ์

จากการสำรวจพบว่าวารสารวิชาการส่วนใหญ่มีการเว้นที่ว่างรอบหน้าพิมพ์ แบบขอบบน กับขอบล่างพบว่า ขอบบนเท่ากับขอบล่างมากที่สุด รองลงมา คือ ขอบบนมากกว่าขอบล่าง และขอบบนน้อยกว่าขอบล่าง ส่วนการเว้นขอบซ้ายและขอบขวาพบว่า ขอบซ้ายเท่ากับขอบขวามากที่สุด รองลงมา คือ ขอบซ้ายน้อยกว่าขอบขวา และ ขอบซ้ายมากกว่าขอบขวา ส่วนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า การเว้นที่ว่างรอบหน้าพิมพ์ที่เหมาะสมปานกลางคือ แบบขอบบนมากกว่าขอบล่าง ขอบขวาบานกว่าขอบซ้าย, ขอบบนมากกว่าขอบล่าง ขอบขวาเท่ากับขอบซ้าย ขอบบนเท่ากับขอบล่าง ขอบขวาเท่ากับขอบซ้าย , ขอบบนมากกว่าขอบล่าง ขอบขวามากกว่าขอบซ้าย, และ

ขอบบนเท่ากับขอบล่าง ขอบขวาห้อยกว่าขอบข้าง

- การกันหน้ากันหลัง

จากการสำรวจรูปแบบวารสารวิชาการพบว่า ลักษณะของการกันหน้ากันหลังในวารสารวิชาการสาขาครุคึกษาส่วนใหญ่จะเป็นการกันหน้าแบบเสมอหน้าเสมอท้าย ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่เห็นว่าการกันหน้าแบบเสมอหน้าเสมอท้ายจึงจะเหมาะสมมากที่สุด รองลงมาจากการสำรวจพบว่า เป็นการกันหน้าแบบเสมอหน้าปล่อยท้าย ซึ่งผู้เชี่ยวชาญจัดว่าเหมาะสมน้อย

อภิปรายผล

จากการวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์รูปแบบวารสารวิชาการสาขาครุคึกษาของมหาวิทยาลัยนั้น ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจรูปแบบวารสารวิชาการสาขาครุคึกษาที่พิมพ้อยู่ในปัจจุบัน และความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญสาขาครุคึกษา มาวิเคราะห์ และ อภิปรายในประเด็นสำคัญในด้านต่างๆ ดังนี้

รูปเล่ม

1. ปกหนังสือ

จากการสำรวจว่าร้อยละ 80 เป็นกระดาษอ่อนมัน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญต่างจัดอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{x}=4.42$) ส่วนประเภทของปกกระดาษ จากการสำรวจว่าวารสารวิชาการใช้กระดาษอาร์ตการ์ดเคลือบหน้าเดียว ร้อยละ 64 ซึ่งผู้เชี่ยวชาญต่างก็เห็นว่ากระดาษอาร์ตเคลือบมันหน้าเดียว กระดาษอาร์ตการ์ด กระดาษอาร์ตเคลือบลองหน้า หรือ กระดาษอาร์ตด้าน ต่างก็จัดอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง ($\bar{x}=3.35$, $\bar{x}=3.33$, $\bar{x}=2.98$, $\bar{x}=2.72$) ผู้วิจัยคาดว่า เพราะปกเป็นปราการด้านแรก ที่จะตึงดูดความสนใจของผู้อ่านให้มารื้อ การที่นำกระดาษอ่อนมันมาทำเป็นปกนั้น จะช่วยทำให้ดูสวยงามมากขึ้น ภาพปกคมชัด เพราะกระดาษชนิดนี้มีความลามารถในการซึมหมึกเป็นอย่างตี

2. ระบบการพิมพ์

จากการสำรวจว่าวารสารร้อยละ 60 ยังคงใช้ระบบเลตเตอร์เพรส ในขณะที่ผู้

เชี่ยวชาญเห็นว่า օนฟ์เซตเป็นระบบที่เหมาะสมสมมากที่สุด ($\bar{x}=4.67$) ซึ่งจากการสำรวจพบเนื้องร้อยละ 40 ผู้วิจัยคาดว่าการที่ระบบօนฟ์เซตมีการใช้น้อยกว่า อาจเป็นเพราะเนื้อหาในสารวิชาการเป็นข้อความโดยมากและภาพประกอบก็ไม่ต้องการรายละเอียดของภาพมากนัก หรืออาจจะเนื่องมาจากการพิมพ์ที่ไม่มากนัก รวมทั้งงบประมาณที่มีจำกัด จึงทำให้มีคุณภาพการที่จะพิมพ์ด้วยระบบօนฟ์เซตที่เหมาะสมสำหรับงานพิมพ์ที่มีจำนวนพิมพ์มาก และให้ภาพที่คมชัดกว่า

ภาพ

1. ขนาดของภาพปก

จากการสำรวจพบว่า ขนาด 2/3 ของหน้า และภาพเต็มหน้าตัดตก คิดเป็นร้อยละ 32 และ 28 ตามลำดับ แต่ในความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญนี้เห็นว่าภาพที่จัดว่าเหมาะสมสมปานกลางคือ ขนาด 3/4 ของหน้า ($\bar{x}=3.14$) จากการสำรวจว่าขนาด 3/4 ของหน้าคิดเป็นร้อยละ 8 ผู้วิจัยเห็นว่า เนื่องจากภาพปกเป็นลิ้งที่ใช้ตั้งคุณภาพสนใจให้ผู้ที่ได้พบเห็นเข้ามาอ่าน จึงจำเป็นต้องใช้ภาพที่มีขนาดใหญ่เพื่อที่ผู้อ่านจะได้เห็นได้แต่ไกล และสนใจเข้ามาเปิดอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของลุนันท์ ឧក្រុម (2509:183) พบว่าภาพขนาดโดยได้รับความสนใจมากกว่ากวนขนาดเล็ก

2. สีในปก

จากการสำรวจพบว่า วารสารส่วนใหญ่ร้อยละ 50 จะมีการพิมพ์ปกเนื้อง 2 สี ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า การพิมพ์ 3-4 สี จึงจัดอยู่ในระดับเหมาะสมสมมาก ($\bar{x}=4.02$) ผู้วิจัยคาดคงเป็นรายหน้าปกของวารสารมีความสำคัญมากในการที่จะตั้งคุณภาพลงใจของผู้อ่านให้ชัด และสีเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สามารถเร้าความสนใจของผู้อ่านให้หันมาอ่าน โดยเฉพาะการพิมพ์ 3-4 สี เป็นการพิมพ์ที่ให้ลักษณะเป็นธรรมชาติ ซึ่งสีจะช่วยในการเรียนรู้ เพิ่มความสนใจ ให้ความเป็นจริง

3. ประเภทของภาพประกอบ

จากการสำรวจพบว่า เป็นได้ทั้งภาพเขียนและภาพถ่ายผสมผสานกัน คิดเป็นร้อยละ 44 แต่ผู้เชี่ยวชาญคิดว่า ภาพถ่ายเหมาะสมสมมาก ($\bar{x}=4.35$) และภาพเขียนนั้นเหมาะสมปานกลาง ($\bar{x}=3.30$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จากการสำรวจว่าภาพเขียน ประเภทภาพเขียนขาวดำ หรือภาพต่อเติมจากภาพถ่ายมีร้อยละ 16 และภาพถ่ายประเภทภาพถ่ายขาวดำมีร้อยละ 12 ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า ภาพถ่ายสีchromatic และภาพถ่ายขาวดำ จัดอยู่ในระดับเหมาะสมสมมาก ($\bar{x}=4.14$,

$\bar{X}=3.70$) ภาพเขียนลายเล้นน้อยในระดับเหมาะสมสมมาก ($\bar{X}=4.05$) ส่วนภาพต่อเติมจากภาพถ่ายนั้นเหมาะสมปานกลาง ($\bar{X}=3.40$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของหล่ายฯ ท่านที่พนบว่า ภาพประกอบถ้าเป็นภาพเขียนควรเป็นภาพเขียนลายเล้น เพราะภาพที่มีลายเล้นน้อย จะช่วยให้การเรียนรู้ความคิดรวบยอดตื้นกว่าภาพเหมือนจริง และถ้าเป็นภาพถ่ายควรเป็นภาพถ่ายลีธรรมชาติ เพราะภาพถ่ายลีจะช่วยกระตุ้นให้เกิดความอยากรู้และเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์งานของนักศึกษา เพราะลีจะช่วยในการเรียนรู้ เพิ่มความสนใจ ให้ความเป็นจริงได้ดีกว่าภาพขาวดำ (วันชัยประจุสานนท์, 2521, ชัวช ตราชู, 2532, Smith 1966, Moore and Sasse, 1977, Dwyer, 1978, Travers, 1964)

4. ขนาดของภาพประกอบ

จากการสำรวจพบว่า ขนาดของภาพประกอบในสารสาเร็จที่เป็นอยู่มีขนาด $1/3$ ของหน้าร้อยละ 52 หรือเล็กกว่านั้น แต่ผู้เชี่ยวชาญคิดว่าควรเป็นขนาด $1/4$ ของหน้า จึงจัดว่าเหมาะสมมาก ($\bar{X}=3.74$) ผู้วิจัยคาดว่า การใช้ภาพ $1/4$ ของหน้านั้น จะช่วยในการจัดหน้าให้ง่ายขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้มีเนื้อที่ในการบรรยายอีกความลงไปมากขึ้น ทั้งนี้ เพราะสารสาเร็จการส่วนใหญ่ มักจะเน้นเนื้อหา และผู้ที่อ่านสารสาเร็จส่วนใหญ่จะเป็นผู้ใหญ่ เหตุผลหลักในการที่จะใช้ภาพประกอบคงจะเป็นเพียงการลือให้เข้าใจในบทความมากขึ้น

ตัวอักษร

1. ตัวอักษรบนปก

ผู้เชี่ยวชาญคิดว่าตัวอักษรบนปกอาจจะเป็นตัวประดิษฐ์ หรือตัวธรรมดาว่าก็ได้จัดว่าเหมาะสมสมมากที่สุด ($\bar{X}=3.72$, $\bar{X}=3.56$) ซึ่งจากการสำรวจว่าตัวอักษรบนปกการสารวิชาการปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นตัวประดิษฐ์ ร้อยละ 68 ผู้วิจัยเห็นว่า การที่ใช้ตัวประดิษฐ์นั้น สามารถแสดงถึงเอกลักษณ์ของสารสาเร็จนั้นได้ ตลอดจนดึงดูดความสนใจ ดังนั้นตัวอักษรจึงมักมีการออกแบบต่างๆ มากมาย

2. ขนาดตัวอักษรหัวเรื่อง

ในการสำรวจพบว่า ขนาดตัวอักษรหัวเรื่องมีขนาด 16 พอยท์ และ 30 พอยท์ คิดเป็นร้อยละ 20 รองลงมา คือ ขนาด 20, 24 คิดเป็นร้อยละ 16 และ 12 ตามลำดับ ซึ่งในความ

คิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคิดว่าควรจะมีขนาดตั้งแต่ 36, 24, 20 พอยท์ ($\bar{X}=3.30$, $\bar{X}=3.16$, $\bar{X}=2.65$) จัดอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า ตัวอักษรหัวเรื่องควรจะมีขนาดใหญ่ เพื่อถึงคุณภาพความสนใจ โดยเฉพาะควรจะมีขนาดตั้งแต่ 24 พอยท์ขึ้นไป (มสธ., 2530)

3. แบบคอลัมน์

варสารวิชาการส่วนใหญ่พบว่าจะจัดรูปแบบคอลัมน์เดียว ร้อยละ 52 แต่ในความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความคิดว่าควรจะเป็นแบบ 2 คอลัมน์ จึงจัดว่าเหมาะสมมาก ($\bar{X}=4.09$) จากการสำรวจพบเพียง ร้อยละ 28 ผู้วิจัยคิดว่า อาจเป็นเพราระการที่จัดรูปแบบเป็น 2 คอลัมน์ จะช่วยให้ผู้อ่านได้พักสายตามากขึ้น โดยเฉพาะเมื่อต้องอ่านข้อความที่เป็นวิชาการ การอ่านอาจจะเป็นในลักษณะที่ต้องอ่านทุกคำ จำเป็นต้องใช้สมาธิมากกว่า อาจทำให้สายตาล้าได้ จึงควรมีที่ว่างให้สายตาได้พัก ซึ่งในงานวิจัยของ ผ่องไส ศรีสำราญ (2521) ยังพบอีกว่า ในบทความวารสารวิชาการ การแบ่งคอลัมน์มีส่วนลดรายสำคัญ ส่งผลต่อความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่านได้ลึกลงกว่าการเรียงเนื้อความยาวตลอด

4. ความกว้างของคอลัมน์

ในการพิพารณาความกว้างคอลัมน์ 1 คอลัมน์ จากการสำรวจวารสารที่ตีพิมพ์พบว่า ส่วนใหญ่จะมีความกว้างคอลัมน์ 3.25 และ 2.75 นิ้ว ร้อยละ 8 แต่ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคิดว่า ควรมีความกว้าง 3 นิ้ว จึงจัดว่าเหมาะสมมาก ($\bar{X}=3.88$) รองลงมา 2.75, 2.5 นิ้ว จัดว่าเป็นขนาดเหมาะสมปานกลาง ($\bar{X}=3.02$, $\bar{X}=2.65$) ตามลำดับ ผู้วิจัยเห็นว่า การที่คอลัมน์ในวารสารนั้นไม่ควรมีขนาดสั้นเกินไปเพราระที่ต้องสั้นเกินไปทำให้ผู้อ่านต้องการหาอ่านบ่อยครั้ง เพื่อกลับไปอ่านบรรทัดใหม่ ทำให้การอ่านนั้นช้าลง และถ้าบรรทัดนั้นมีตัวพิมพ์ขนาดเล็ก จะทำให้เกิดการหลงบรรทัดได้ง่าย

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้จัดทำวารสารวิชาการสาขาวิชาครุคึกษาควรคำนึงถึงรูปเล่มที่เหมาะสม ของวารสาร วิชาการสาขาวิชาครุคึกษาในด้านต่างๆ เพื่อให้วารสารนั้นมีคุณค่าทางการอ่าน อิกกิ้งยังช่วยให้มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น ในด้านต่อไปนี้

ก. ในด้านเนื้อหา ผู้เขียนชี้แจงให้เห็นว่าควรจะมีบทความทางวิชาการมากที่สุด รองลงมาคือ รายงานผลการวิจัย บทบรรณาธิการ บทความทั่วไป บทวิจารณ์หนังสือ และ บทลัมภายานี จดหมายถึงบรรณาธิการ และข่าวกิจกรรม

ข. ในด้านรูปเล่ม ขนาด 7.25×10.25 นิ้ว และเป็นแนวตั้ง เป็นกระดาษ ความมันในการทำเป็นปก ประเภทของกระดาษอาจมันที่จะทำปก คือ กระดาษอาร์ต มันเคลือบหน้าเดียว กระดาษอาร์ตการ์ด หรือกระดาษอาร์ตมันเคลือบสองหน้าและกระดาษอาร์ตด้าน กระดาษเนื้อหาเป็นกระดาษปอนด์ เย็บเล่มแบบໄอลันทากาว จำนวนหน้า 1-120 หน้า และพิมพ์ด้วยระบบอ่อนไฟเซต

ค. ในด้านภาพ

- ภาพปก ควรเป็นภาพที่ล้มพังกับเนื้อหาในวารสารวิชาการฉบับนั้น และภาพที่ใช้อาจเป็นภาพถ่ายประเภทภาพถ่ายสีchromatic หรืออาจเป็นภาพเขียน ประเภทภาพถ่ายเส้น ภาพลายลักษณ์ หรือภาพต่อเติมจากกรุถ่าย โดยควรจะมีขนาดประมาณ $3/4$ หน้า และพิมพ์ 3-4 ลี

- ภาพประกอบ เป็นภาพที่ล้มพังกับเนื้อเรื่อง ภาพที่ใช้ควรเป็นภาพถ่ายประเภทchromatic ภาพที่เหมาะสมรองลงมาคือ ภาพเขียน โดยอาจใช้เป็นภาพเขียนลายเส้นก็ได้ ขนาดของภาพนั้นควรจะมีขนาด $1/4$ ของหน้า ตำแหน่งของภาพนั้นเป็นได้ทั้งแบบภาพอยู่ด้านบนด้านล่างสิ้นอยู่ด้านล่าง และถ้าภาพนั้นจะมีคำบรรยายใต้ภาพ ก็ควรจะมีขนาดตัวอักษร ประมาณ 14 พอยท์

4. ในด้านตัวอักษร

- ตัวอักษรบนปก อาจเป็นตัวอักษรประดิษฐ์และตัวอักษรธรรมชาติ ขนาดที่เหมาะสมໄลไปตั้งแต่ 48, 36, 60, 72 พอยท์

- ตัวอักษรทั่วเรื่อง เป็นตัวนิมฟ์ธรรมชาติ โดยมีขนาดตั้งแต่ 36, 24, 20 พอยท์ ตามลำดับ และลักษณะตัวอักษรควรจะเป็นลักษณะพื้นขาว

- ตัวอักษรเนื้อเรื่อง เป็นตัวอักษรธรรมด้าเล็กบาง 16 พอยท์ ส่วนขนำดของตัวอักษรที่เหมาะสมมากนั้น คือ ขนาด 16 พอยท์ ส่วนสีของตัวอักษร ควรจะเป็นสีดำ
- รูปแบบคอลัมน์ ควรจะเป็นแบบ 2 คอลัมน์ มีความกว้างคอลัมน์ 3 นิ้วรองลงมา คือ $2\frac{3}{4}$, $2\frac{1}{2}$ นิ้ว ตามลำดับ
- ขนาดของช่องว่างระหว่างคอลัมน์ ควรเป็นขนาด $\frac{1}{4}$ นิ้ว รองลงมาคือ ขนาด $\frac{1}{2}$ และ $\frac{1}{3}$ นิ้ว และระหว่างคอลัมน์ควรจะเว้นเป็นที่ว่างระหว่างคอลัมน์
- การกันหน้ากันหลัง ควรเป็นแบบлемอนหน้าเลมอนท้าย
- การเว้นที่ว่างรอบหน้าพิมพ์ ควรจะเป็นแบบขอบมากกว่า หรือเท่ากับขอบล่าง ส่วนขอบขวาอาจจะน้อยกว่า มากกว่า หรือเท่ากับ ขอบข้างก็ได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยต่อไป

- ควรมีการศึกษาหารสารวิชาการสาขาวิชานั้นๆ ต่อไป เพราะแต่ละสาขาวิชาอาจจะมีรูปแบบเด่นก็ได้ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านบทความ หรือ การออกแบบกราฟิก
- ควรมีการศึกษาว่าในการที่รูปแบบสารวิชาการต่างกัน จะทำให้การเรียนรู้แตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด